

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 5 april 2001 *

I mål T-82/00,

BIC SA, Clichy (Frankrike),

Flamagas SA, Barcelona (Spanien),

Swedish Match SA, Nyon (Schweiz),

företrädna av advokaten A. Vianello, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt och F. P. Ruggeri Laderchi, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten G. M. Berrisch, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 174/2000 av den 24 januari 2000 om att upphäva rådets förordning (EEG) nr 3433/91 när det gäller införande av en slutgiltig tull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan (EGT L 22, s. 16),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av avdelningsordföranden A. W. H. Meij samt domarna K. Lenaerts, A. Potocki, M. Jaeger och J. Pirrung,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 24 januari 2001,

följande

II - 1244

Dom

Tillämpliga bestämmelser

Grundförordningen

1 Enligt rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1, nedan kallad grundförordningen) får antidumpningstullar påföras alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada (artikel 1.1.). I förordningen klargörs att begreppet "skada" bland annat avser väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin (artikel 3.1).

2 Om det av de faktiska omständigheter som slutligen konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande skall rådet med enkel majoritet införa en slutgiltig antidumpningstull på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén (artikel 9.4 i grundförordningen).

3 Artikel 11 i grundförordningen avser i synnerhet andtidumpningsåtgärders varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder. Artikeln i fråga har följande lydelse:

"1. En antidumpningsåtgärd skall vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

...

5. ... [En] översyn skall utföras snabbt och skall normalt avslutas inom tolv månader efter det att den inleddes.

6. Översyn enligt denna artikel skall inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén. Om det vid översyn visar sig motiverat skall åtgärder upphävas eller bibehållas enligt punkt 2 ... av det gemenskapsorgan som ansvarat för dess införande ...”

Den ifrågasatta antidumpningsåtgärden

- 4 Rådet införde genom förordning (EEG) nr 3433/91 av den 25 november 1991 (EGT L 326, s. 1, nedan kallad den första förordningen) en slutgiltig antidumpningstull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten, med ursprung i Japan, folkrepubliken Kina, Sydkorea och Thailand. Denna åtgärd skulle i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen normalt sett ha avslutats

fem år efter det att den infördes, men kommissionen inledde en översyn av åtgärden, till följd av en av sökandena ingiven begäran om översyn avseende import av tändare med ursprung i Japan. De antidumpningstullar som ursprungligen hade införts fortsatte därför att gälla i avvaktan på resultatet av översynen, i enlighet med artikel 11.2 första stycket andra meningen i samma förordning.

5 Översynsundersökningen inleddes den 30 november 1996. På grund av bland annat betydande diskussioner i rådet kom undersökningen att överskrida den tidslängd som föreskrivs i artikel 11.5 i grundförordningen.

6 Kommissionen, som hade klarlagt att

— importen från Japan hade sjunkit till en mycket låg nivå och att den ursprungliga antidumpningsåtgärden således faktiskt hade begränsat konsekvenserna av dumpningen,

— den låga nivå som importen från Japan hade också var ett resultat av en uppenbar strategi från den exporterande japanska gruppens sida, då denna grupp flyttade tillverkningen av tändare avsedda för gemenskapsmarknaden till Mexiko efter det att den antidumpningsåtgärd som var föremål för översynen infördes år 1991, varför importen från Japan således helt enkelt ersatts av import från Mexiko sedan år 1991,

— antidumpningstullar på import av tändare med ursprung i Mexiko infördes år 1997, och

- den mexikanska exportör för vilken dessa antidumpningstullar gällde tillhörde den japanska gruppen av exportörer, vilken förfogar över sådana anläggningar i Japan som ger den en tillräcklig, för närvarande oanvänd, produktionskapacitet för att kunna återuppta betydande export från Japan om den föreliggande åtgärden avseende import av japanska tändare avskaffas, vilket skulle göra det möjligt för denna grupp att på gemenskapsmarknaden tillämpa lägre priser än dem som är tillåtna för varor som är importerade från Mexiko,

fann att det var sannolikt att skadlig dumpning skulle återupptas om den första förordningen upphävdes. Kommissionen fann i synnerhet att det förelåg en allvarlig risk för att industrin inom gemenskapen, som under de senaste åren hade gjort betydande ansträngningar att rationalisera, skulle bli tvungen att stänga fabriker om antidumpningsåtgärden avskaffades.

- 7 I rådet kunde dock den enkla majoritet som krävdes för antagande av en förordning om bibehållande av antidumpningsåtgärden på grundval av de förslag som kommissionen framlade i oktober 1998 och i april 1999 inte uppnås. Vid sådant förhållande och med hänsyn till att de antidumpningstullar som införts genom den första förordningen fortfarande var i kraft vid slutet av år 1999, i avvaktan på resultatet av översynen, trots att översynen normalt skulle ha avslutats inom tolv månader från det att den inleddes, således den 30 november 1996, fann kommissionen och rådet att denna situation var oacceptabel, eftersom den hade den effekten att den föreliggande antidumpningsåtgärden fortsatte att gälla under obegränsad tid.
- 8 Följaktligen överlämnade kommissionen till rådet ett förslag som syftade till att avskaffa de antidumpningsåtgärder som införts genom den första förordningen.
- 9 Sedan detta förslag hade framlagts antog rådet den 24 januari 2000 förordning (EG) nr 174/2000 om att upphäva rådets förordning (EEG) nr 3433/91 när det

gäller införande av en slutgiltig tull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan (EGT L 22, s. 16, nedan kallad den ifrågasatta förordningen).

Förfarande

- 10 I denna situation väckte sökandena, som är tillverkare inom gemenskapen av ficktändare och som hade begärt att kommissionen skulle inleda den ovan nämnda översynen, den i målet aktuella talan, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 april 2000.

- 11 Efter det att svaromål ingivits underlät sökandena att inkomma med replik inom föreskriven tidsfrist. Det skriftliga förfarandet avslutades därmed den 13 oktober 2000.

- 12 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet.

- 13 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentlig förhandling den 24 januari 2001.

Parternas yrkanden

14 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

De rättsliga förhållandena

16 Sökandena har, vid förhandlingen, i svar på fråga från förstainstansrätten understrukit att deras talan endast har en grund, vilken avser åsidosättande av den motiveringsskyldighet som åligger rådet enligt artikel 253 EG. De har bland annat förklarat att de är medvetna om att rådet har en vid befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar vad gäller antidumpningstullar och därför inte påtalat någon uppenbart felaktig bedömning från rådets sida.

- 17 Förstainstansrätten skall således pröva denna enda grund avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Parternas argument

- 18 Sökandena anser att den ifrågasatta förordningen skall ogiltigförklaras på grund av att artikel 253 EG har åsidosatts, då motiveringen till förordningen är otillräcklig, motsägelsefull och uppenbart ologisk i förhållande till de bestämmelser som den innehåller. Sökandena har i detta avseende preciserat att motiveringen till den ifrågasatta förordningen är otillräcklig, eftersom den inte innehåller minsta tillstymmelse till resonemang som motiverar att det skulle vara lämpligt att avskaffa antidumpningstullarna på tändare med ursprung i Japan. Det är inte motiverat av något statistiskt resultat eller av någon bevisning att avskaffa dessa tullar, då hela den undersökning som kommissionen har gjort tvärtom föranledde kommissionen att hävda att det föreligger en allvarlig risk för att industrin inom gemenskapen inom den berörda sektorn inte skulle överleva.
- 19 Rådet har enligt sökandenas mening i själva verket haft målsättningen att snabbt avsluta översynen genom det ifrågasatta avskaffandet av antidumpningstullarna. Enligt detta resonemang föredrog rådet att använda sig av en förordning som inte är rättsenlig, eftersom den saknar motivering, framför att vidgå institutionernas ansvar för sin försening vad gäller vidtagande av en slutlig åtgärd. Under undersökningen framkom dock faktiska omständigheter från vilka man inte kan bortse, nämligen att det skulle förorsaka mycket allvarliga skador för industrin inom gemenskapen att avskaffa de ifrågavarande tullarna. I den ifrågasatta förordningen görs emellertid ingen antydning om orsakerna till rådets upprepade vägran att godkänna kommissionens två första förslag. Följaktligen antog rådet den ifrågasatta förordningen i strid med alla resultat av kommissionens undersökning.

- 20 Sökandena har hänvisat till EG-domstolens och förstainstansrättens praxis i denna fråga och erinrat om att det av motiveringen klart och tydligt skall framgå hur den myndighet som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och möjlighet att försvara sina rättigheter. Sökandena har inte fått denna möjlighet, eftersom det inte någonstans i den ifrågasatta förordningen återfinns en enda faktisk omständighet som talar för att antidumpningsåtgärderna skall avskaffas. Tvärtom framgår det av samtliga överväganden i den nämnda förordningen att en allvarlig fara för industrin inom gemenskapen fortfarande föreligger. Rådet kan emellertid endast lägga den situation som framgår av de faktiska förhållanden som slutligen har konstaterats och de resultat av undersökningen som är tillgängliga vid antagandet av den ifrågasatta rättsakten till grund för avskaffande av en antidumpningstull.
- 21 Sökandena har vid förhandlingen tillagt att även den förberedande rättsakt som kommissionen slutligen framlade inför rådet innehöll en otillräcklig och motsägelsefull motivering, eftersom kommissionen inte förklarade varför den föreslog rådet att avskaffa den inledningsvis föreliggande antidumpningsåtgärden, trots att den när översynsförfarandet avslutades föreslog att denna åtgärd skulle bibehållas. Detta formella fel överfördes med nödvändighet till den ifrågasatta förordningen.
- 22 Rådet har hänvisat till EG-domstolens och förstainstansrättens praxis på detta område och i synnerhet till domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France (REG 1998, s. I-1719), och genmält att skyldigheten att ge en tillräcklig motivering utgör ett rent formellt och processuellt krav. Huruvida motiveringen är korrekt eller huruvida gemenskapsinstitutionerna har granskat akten i tillräckligt hög grad utgör helt andra frågor, vilka endast kan utredas om skilda grunder har åberopats i detta avseende, vilket inte är fallet i förevarande mål.
- 23 Rådet anser sig vidare ha givit en tillräcklig motivering till den ifrågasatta förordningen. Kommissionen har i vart fall, genom en skrivelse av den 20 sep-

tember 1999 (som bifogats ansökan), informerat sökandena om att det vid diskussionerna i rådet om kommissionens förslag hade framkommit att det förhållandet att tillräcklig majoritet inte kunde uppnås berodde på att rådets medlemmar kände tveksamhet inför en situation som kännetecknades av en kombination av en ganska hög lönsamhetsnivå för industrin inom gemenskapen, en mycket liten marknadsandel för import från Japan under undersökningsperioden och osäkerhet huruvida exportörernas tillverkning avsedd för gemenskapsmarknaden skulle flyttas från Mexiko till Japan. Av dessa anledningar och med hänsyn till den tämligen långa tid som undersökningen hade pågått hade en majoritet av medlemmarna i rådet funnit att det var lämpligare att avsluta den pågående översynsundersökningen.

Förstainstansrättens bedömning

24 Enligt fast rättspraxis skall den motivering som krävs enligt artikel 253 EG, och som utgör en nödvändig formalitet i den mening som avses i artikel 230 EG, vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller de krav som ställs i artikel 253 EG inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området (se särskilt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63).

25 Förstainstansrätten konstaterar att den ifrågasatta förordningen i förevarande fall är motiverad på ett rättsenligt sätt. I det första till det trettiosjunde övervägandet i

den nämnda förordningen har rådet inledningsvis erinrat om förloppet av den översyn som kommissionen har inlett samt om de slutsatser som kommissionen har dragit vad gäller de ifrågavarande varorna. Rådet har därefter erinrat om att kommissionen har konstaterat att den ifrågavarande importen var föremål för dumpning samt om denna institutions beräkningar av i vilken utsträckning de priser som exportören hade satt för gemenskapsmarknaden understeg de priser som sattes av industrin inom gemenskapen.

- 26 Det är riktigt att rådet i det trettioåttonde till det åttiofjärde övervägandet i den ifrågasatta förordningen, vilka avser skadan, sannolikheten för att skadlig dumpning skall återupptas samt gemenskapens intressen, endast återger kommissionens konstateranden och bedömningar. Dessa övervägandens ordalydelse skulle, om de betraktades för sig, kunna ge intrycket att rådet inte kunde annat än ansluta sig till de slutsatser som kommissionen även hade framlagt i sitt förslag från april 1999 och enligt vilka det var sannolikt att skadlig dumpning skulle återupptas om den första förordningen upphävdes.
- 27 Det framgår dock otvetydigt av det åttiofemte till det åttionionde övervägandet i den ifrågasatta förordningen, vilka återfinns i avsnitt H, som är rubricerat ”Upphävande av antidumpningsåtgärder”, att rådet, som antagit den ifrågasatta förordningen, inte delade kommissionens tidigare bedömning.
- 28 Rådet har nämligen i det åttiofemte övervägandet i den ifrågasatta förordningen vad avser de tidigare övervägandena angivit att kommissionen ”[p]å grundval av dessa omständigheter drog... slutsatsen att det var sannolikt att skadevällande dumpning skulle återkomma... [och] i april 1999 [lade] fram det andra av två förslag om införande av en slutgiltig antidumpningstull” och tillagt att ”[i]nget av kommissionens förslag... dock [fick] den majoritet i rådet som krävs för att en förordning skall kunna antas”.

- 29 I detta övervägande anges således tydligt anledningen till att kommissionens förslag att bibehålla de antidumpningstullar som infördes genom den första förordningen inte följdes av rådet, nämligen att det inte hade förelegat majoritet i rådet.
- 30 Rådet har i det åttiosjätte, det åttiosjunde och det åttioåttonde övervägandet i den ifrågasatta förordningen understrukit att det förhållandet att rådet i förevarande fall har beslutat "att inte anta en förordning på grundval av kommissionens förslag [i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen] innebär ... att översynsförfarandet fortsätter att löpa och den gällande åtgärden förblir i kraft under en obegränsad tidsperiod", trots att det i artikel 11.5 i grundförordningen stadgas att en översyn normalt skall avslutas inom tolv månader efter det att den inleddes.
- 31 Slutligen anges i det åttionionde övervägandet i den ifrågasatta förordningen att kommissionen "[u]nder dessa omständigheter" anser att antidumpningstullen på de ifrågavarande varorna bör upphävas, i syfte att undvika såväl att översynen varar otillbörligt länge som att antidumpningsåtgärden förblir i kraft under en obegränsad tidsperiod.
- 32 Det bör tilläggas att sökandena, som anges i det nittionde övervägandet i den ifrågasatta förordningen, genom skrivelse från kommissionen av den 20 september 1999 (se punkt 23 ovan) underrättades om orsakerna till att majoritet för bibehållande av antidumpningstullarna i fråga inte hade kunnat uppnås i rådet (rådet har inte dementerat dessa uppgifter i förstainstansrätten) och om att kommissionen, med hänsyn till att rådet var av denna uppfattning, hade för avsikt att inge ett nytt förslag till rådet, denna gång om upphävande av den första förordningen.

- 33 Av ovanstående följer att den ifrågasatta förordningens motivering, med hänsyn till förordningens innehåll och till det sammanhang vari den antogs, varken var otillräcklig eller motsägelsefull och att inget åsidosättande av artikel 253 EG således kan läggas rådet eller kommissionen till last. Denna motivering gjorde det tvärtom möjligt för sökandena att förstå såväl de faktiska och processuella förhållandena i det aktuella fallet som vad som utgjorde grunden för de rättsliga slutsatser som kommissionen och rådet har dragit av dessa. Sökandena hade således på grundval av denna motivering kunnat försvara sina intressen i förstainstansrätten och bestrida den ifrågasatta förordningens rättsenlighet på andra grunder än åsidosättande av motiveringskyldigheten.
- 34 Talan kan således inte vinna bifall på den anförda grunden.
- 35 Följaktligen skall talan ogillas.

Rättegångskostnader

- 36 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall rådets yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.

Meij

Lenaerts

Potocki

Jaeger

Pirrung

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 april 2001.

H. Jung

A. W. H. Meij

Justitiesekreterare

Ordförande